

føres saa hurtigt som muligt, saa at det kan gøre Nytte inden disse andre Forhold skabe for store Vanskeligheder for de paa-gældende.

I øvrigt takker jeg den højtærede Minister for de anerkendende Ord om vort Forslag og udtaler Haabet om, at det snart maa blive gennemført og faa en til alle Sider heldig Skikkelse som Lov.

Berntsen: Ja, Tanken i de to foreliggende Lovforslag er jo meget smuk, nemlig at støtte de Familier, som paa Grund af ekstraordinære Indkaldelser til militær Tjeneste berøves deres Forsørgere, men Udførelsen af denne smukke Tanke tiltaler mig ikke i noget af de to foreliggende Forslag. I Socialdemokraternes Forslag støder den Tanke mig, at man i saadanne Tilfælde skal henvise de vedkommende til at søge Fattighjælp, til at faa deres Understøttelser udbetalt af Fattigvæsenet, selv om Understøttelsen i øvrigt ikke har Karakter af Fattigunderstøttelse. Men dernæst vil man kunne sige sig selv, at det er umuligt at gennemføre en Lov, der som Socialdemokraternes gaar ud paa at give Kommunalbestyrelserne i det her foreliggende Tilfælde fuldstændig carte blanche til at udskrive Penge af Statskassen, uden at vedkommende Kommune selv skal yde noget Bidrag. Det gaar jo selvfølgelig ikke. Det ærede Medlem, der er Ordfører for Forslagsstillerne (Marott), udtalte før, at det kunde jo ikke nytte i saadanne Tilfælde at henvise til almindelig Velvillie; deri tror jeg, han tager fejl. Jeg har den Tillid til de kommunale Bestyrelser, at de overalt, ikke mindst under saadanne ekstraordinære Forhold, ville have deres Opmærksomhed henvendt paa, om der er Trang til Stede, og søge at afhjælpe den, og de ville saa meget snarere gøre det, naar de have Ud-sigt til at faa nogen Del deraf refunderet af Statskassen. Men at faa den hele Understøttelse refunderet, anser jeg for at være en Umulighed; hvis man vil fastholde dette, tror jeg ikke, man kommer videre. Det er jo ganske vist, at den ærede Ordfører kan have Ret i den Betragtning, at naar Statskassen betaler det hele, bliver der ingen Medlidenhed med Statskassen, saa vil man skrive flot ud. Men det gaar ikke.

Hvad det andet Forslag angaar, tiltaler det mig selvfølgelig mere, at man henviser disse Tilfælde til de fri Fattigkasser. Men det nytter jo ikke noget, saaledes som Forslaget er affattet, at henvise

de paagældende til de fri Fattigkasser, uden at disse Kasser have nogen som helst Forpligtelse til at yde Understøttelsen. Det er det svage Punkt ved denne Sag. Dertil kommer endvidere, at man vanskelig vil ramme Forholdene her i København, hvor der, som bekendt, ikke haves nogen fri Fattigkasse. Det undrer mig, at Socialdemokraterne, som ellers ere saa ivrige for at tage sig af de fri Fattigkasser, ikke have deres Opmærksomhed henvendt paa ved Lovgivningen at faa dette Forhold forandret, saa at man kunde faa indført en fri Fattigkasse her i København. Det er jo højst besynderligt, at København er den eneste Kommune, hvor man ikke har en fri Fattigkasse, og hvor man i alle saadanne Tilfælde henviser til frivillig Understøttelse, til Københavns Understøttelsesforening eller andre private Foreninger. Her var en Opgave, som jeg er overbevist om, at man fra alle Sider gerne vilde støtte, at faa gennemført en Ordning ogsaa for Københavns Vedkommende, saa at man der kunde faa indført en fri Fattigkasse, ligesom man har overalt i andre Kommuner.

Men da jeg nu hører, at Spørgsmaalet om disse to Forslag vil blive henvist til det Udvalg, der er besluttet nedsat angaaende det forrige af de paa Dagsordenen opførte Forslag om Tilskud til „de fattiges Kasser“, skal jeg kun henstille til det eventuelle Udvalg at tage under Overvejelse, om man ikke under Behandlingen af det Lovforslag, hvorom der allerede er besluttet nedsat Udvalg, kan afgøre ogsaa dette. Det forekommer mig nemlig, at det, naar Staten nu for første Gang gaar over til at yde Tilskud til de fri Fattigkasser, var rimeligt, at man samtidig dermed gav de fri Fattigkasser en Forpligtelse til, at de i saadanne ekstraordinære Tilfælde som det, hvorom der her er Tale, ydede Bidrag af disse Kasser til trængende, der miste deres Forsørgere ved ekstraordinære Indkaldelser til Hær eller Flaade. Denne Henstilling skal jeg tillade mig at gøre til det eventuelle Udvalg.

Vilhelm Lassen: Den Henstilling, som det ærede Medlem for Assens (Berntsen) gjorde om at løse dette Spørgsmaal i Forbindelse med den Sag, vi nylig behandlede, vil rimeligvis ogsaa blive tagen under Overvejelse i det vedkommende Udvalg. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) gentog dette, at hvor mange Nødstilfælde der vare foranledigede ved disse Indkaldelser, er der ingen, der